

ГОРДІСТЬ
УАБС 14

ОСОБИСТОСТІ ТА
ПОДІЇ 2016 РОКУ 10

ІНСТИТУТ –
МОЯ СІМ'Я 16

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ АКАДЕМІЇ




Академікс 1-2

Часопис ННІБТ «УАБС» СумДУ. Січень–лютий 2017


У НОМЕРІ


3 **ФОТОЗОНА**
Миттєвості під гаслом: «LOVE UABS!»
Найтепліші та найулюбленіші студентські фото Альма-матер

8 **ВІТАННЯ**
Зі святом, Альма-Матер!
У сніжній хуртовині лунає святковий академічний дзвін. УАБС святкує свій День!


9 **З ПЕРШИХ ВУСТ**
Чим для вас є Академія?


10 **НАША ГОРДІСТЬ**
«Особистості та події 2016 року»
16 лютого 2017 року у актовій залі пройшла церемонія нагородження переможців інститутського рейтингу

14 **НАГОРОДА**
Найочікуваніша подія зими — церемонія нагородження «Гордість УАБС»
Студентський «Оскар» УАБС


16 **КОНКУРС**
«Директор, викладач і я: Інститут – моя сім'я»
Суб'єктивізм, море позитивних емоцій та вічна тема кохання



19 **ІНІЦІАТИВИ**
Пітчинг проєктів СумДУ

20 **ІНТЕРВ'Ю**
Індивідуальність – найяскравіший тренд сьогодення
Лариса Онуфрієнко про моду, важливість першого враження та студентський стиль


24 **ФОТОВИСТАВКА**
«День» у СумДУ
XVIII Міжнародна фотовиставка газети «День»

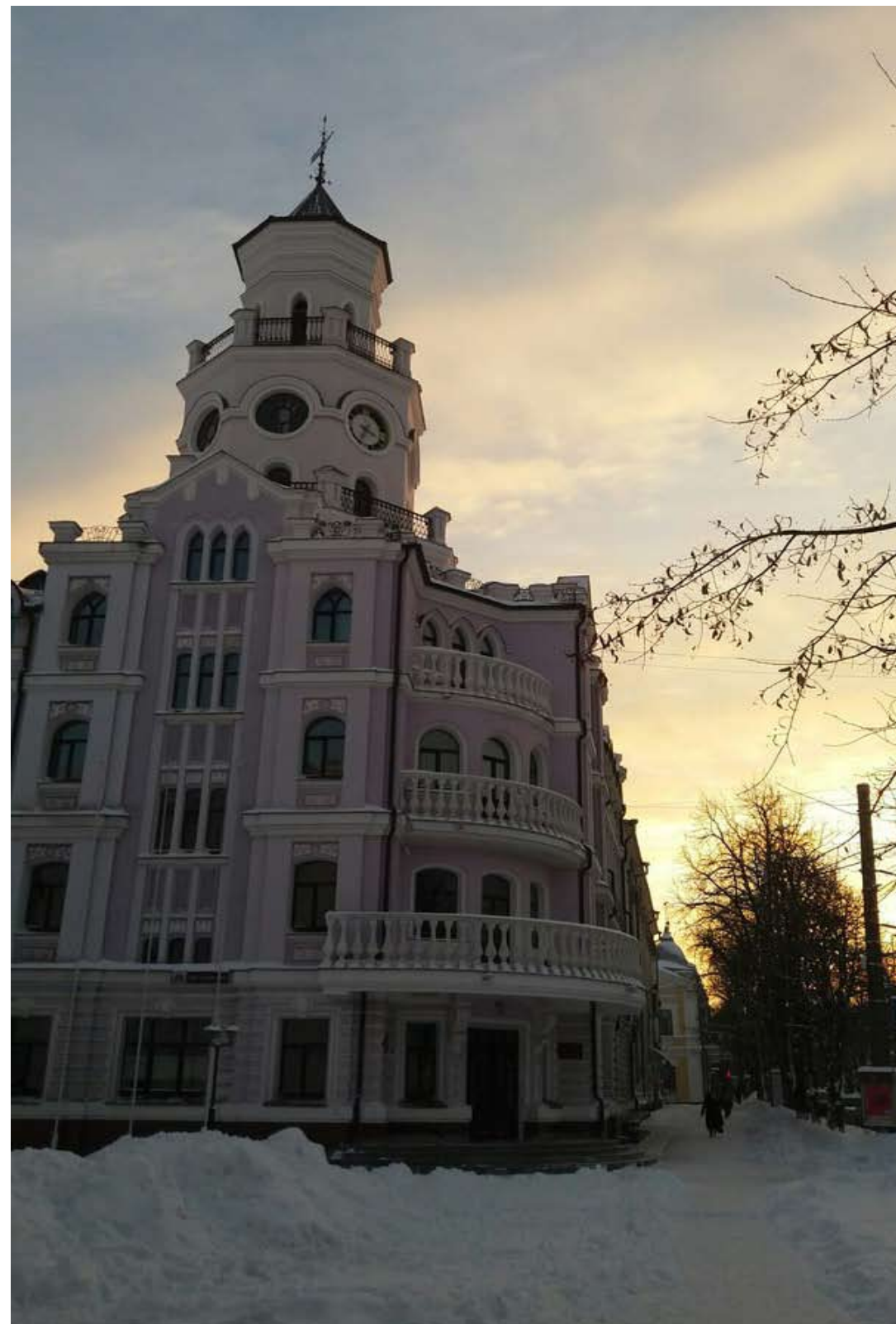
26 **ЛІКНЕП**
Про мілітарну культуру українців
Розповідає військовий історик, боєць «Азову» Олег Корнієнко


28 **КНИГОТЕРАПІЯ**
Маастрихт: забрати місто з собою, як книжку, або щастя у простих речах
Валерія Біленко про кращі книгарні світу


33 **МИСТЕЦТВО**
Від «Скіфської Венери» до «Охтирського Нептуна»
Творчість Охтирського художника Сергія Степанова


ФОТОЗОНА

Миттєвості під гаслом: «LOVE UABS!»



На честь дня народження ННІБТ «УАБС» та свята всіх закоханих студенти поділилися найтеплішими та найулюбленішими фото, які пов'язують їх з рідною Альма-матер. Гуртожитську «фотосушку» організували Аліна Храпач, Єлизавета Черненко та Наталія Лобанова. Найяскравіші миттєвості – дивись далі!

Усі, хто долучився до «фотосушки» та поділився теплими моментами студентського життя: Ірина Пономарьова, Анастасія Парфіло, Юлія Романова, Ілона Шуйська, Ксенія Діденко, Аліка Бондаренко, Тетяна Курафеева, Анна Лінська, Єлизавета Мельник, Олена Шкиря, Анастасія Загорко, Антон Губа, Владислава Скляр, Юлія Мельник, Аліна Храпач, Анна Баранова.

Автор фото: Анастасія Парфіло



Автор фото: Анна Лінська



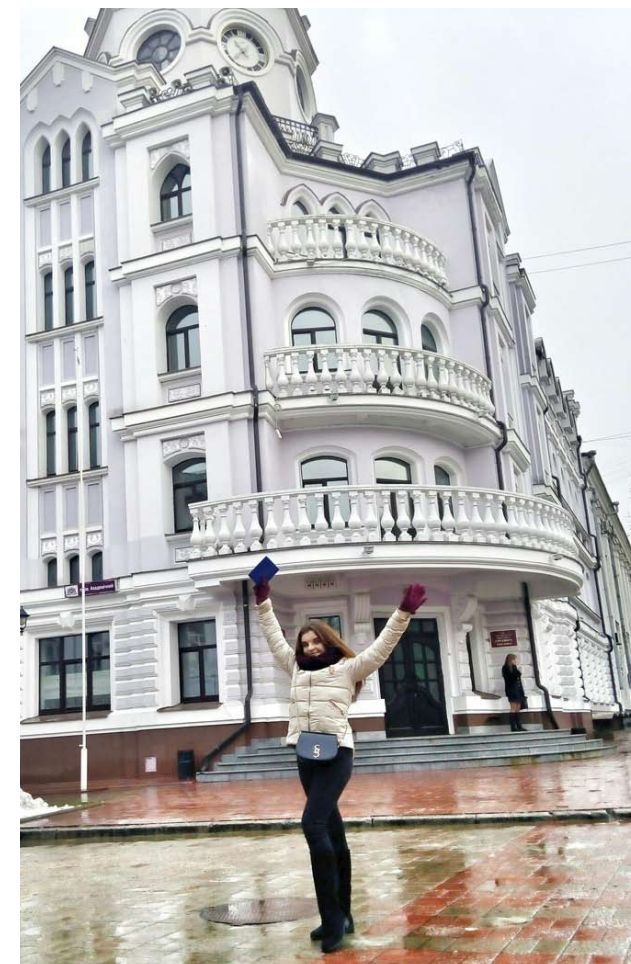
Автор фото: Анна Баранова



Автор фото: Єлизавета Мельник



Автор фото: Анна Лінська



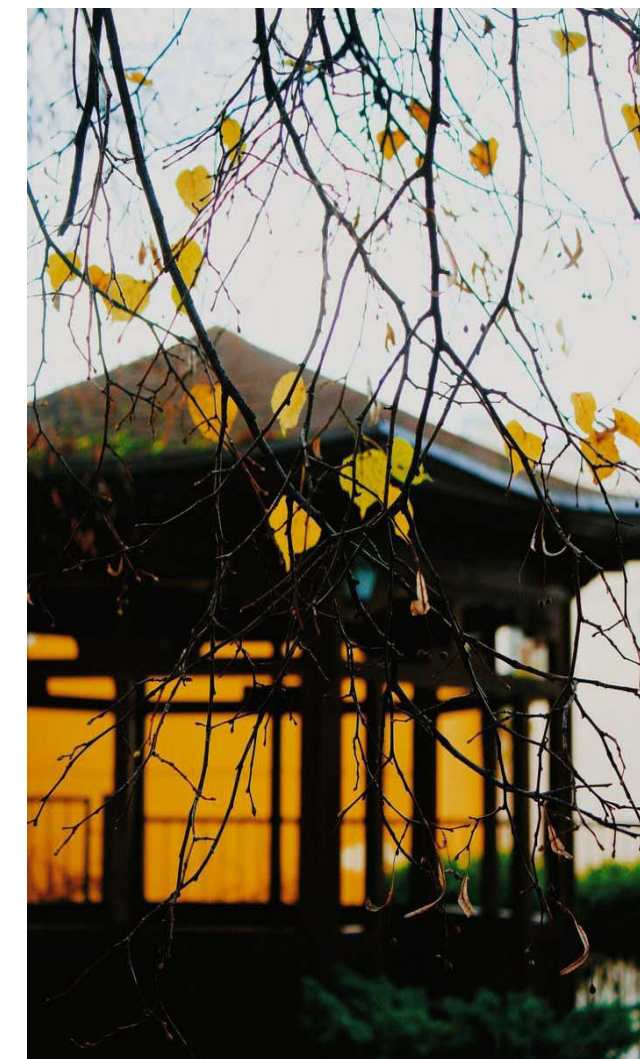
Автор фото: Аліка Бондаренко



Автор фото: Анна Лінська



Автор фото: Юлія Мельник



Автор фото: Юлія Романова



Автор фото: Олена Шкиря



Автор фото: Юлія Мельник



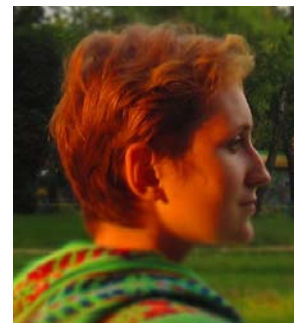
Автор фото: Антон Губа



Автор фото: Владислава Скляр



Чим для вас є Академія?



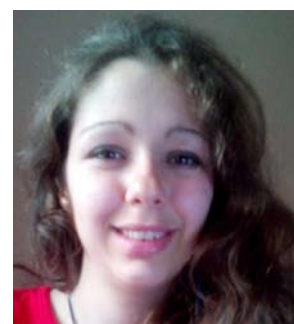
Анастасія КОПТЄВА,
(група МЕ-51)

«УАБС» для мене - це місце, в якому мені дарують надію і впевненість на майбутнє. Заходячи в будівлі академії, потрапляю у світ активних і позитивних людей. Викладачі дають практичні знання та розвивають навички. У їхніх очах бачу надію на наше покоління. Мене надихають старанні студенти і всі працівники академії. Це інститут європейського рівня, де можливо все. Треба лише самій робити зусилля.



Аліна ПОСКАНА,
(група ЕК-31)

Для мене академія є Альма-Матір'ю, що виховала мене. Я не уявляю свого навчання в іншому навчальному закладі. Завдяки високому рівню якості освіти в стінах академії я стала тією, ким є зараз. Якби в мене була можливість повернутися в минуле, то я обрала б знову саме її.



Владислава САХНО,
(група ЕК-31)

Високий професійний рівень викладачів, прекрасна матеріальна база, особлива, неперевершена атмосфера студентського життя, «домашність» гуртожитків - все це наша академія, яка виховує мене всі ці роки не лише як спеціаліста, а і як особистість. За весь період навчання жодного разу я не пошкодувала щодо свого вибору.



Анжеліка ГОНЧАР,
(група МЕ-61)

Як і будь-який виш, УАБС нам дає можливість закохатись, знайти друзів, себе, проте, на відміну від інших, тут дійсно відчуваєш себе у затишному, дружньому середовищі!



Альона ТОНКОНІГ,
(випускниця УАБС,
фахівець
Культурно-мистецького
центру СумДУ)

Академія для мене стала поворотним етапом у житті. Я зрозуміла, чим хотіла б займатися решту життя. Ніколи не шкодувала, що обрала цей виш, адже такої атмосфери не знайдеш більше ніде. Академія подарувала мені справжнє студентське життя!



Олександр ПОЛІЩУК,
Академія для мене — це можливість вдосконалити свої знання для самореалізації.



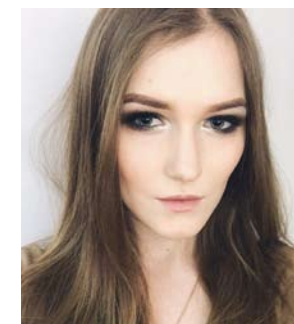
Вікторія КОВАЧ,
(група ЕК-31)

ННІБТ «УАБС» СумДУ для мене, як для студентки IV курсу, місце ностальгії за минулим та народження ідей, планів на майбутнє. Те, що не вбиває нас, робить нас сильнішими. Ми вже мислимо ширше, стали стійкішими до складних ситуацій, навчилися адаптуватись до далеко не завжди позитивних реалій, і досі називаємо її «Академією». Бо вона наша, і ми її любимо.



Анастасія ТАРАСОВА,
(група МЕ-31)

Для мене Академія – другий дім. Це тепле та затишне місце, до якого хочеться повертатися!



Катерина ЛЕОНЕНКО,
(група ОА-31)

Академія – найкращий вибір, хоча і був випадковим. Тут вчишся цінувати час, свої знання та зусилля. Академія допомагає знайти себе, вчить бути корисним суспільству і нічого не потребує натомість.

Зі святом, Альма-Матер!

У сніжній хуртовині лунає святковий академічний дзвін. УАБС святкує свій

День! Ласкаво просимо на свято!

Убравшись у білосніжну кришталеву сукню, Академія споглядає щоденне життя міста, потік студентства і викладачів. Що відчуваєш, заглядаючи в очі Альма-Матері? Які найяскравіші спогади відбиваються у тьмяному сонячному сьайві?

Академія не навчить усього, але надасть наснаги для найзаповітніших мрій!

У серці кожного першокурсника з'являється паросток «академічного життя». Непоказна, слабка рослина поступо-

во розростається у барвистих промінчиках пурпурного сьайва Академії. З кожним новим захопленням, досягненням чи просто приємною зустріччю у «рідних стінах» барвиста палітра сповнюється нових відтінків. Корені міцніють та полонять серце найщирішими почуттями любові, поваги та відданості рідному вишу!

Рідна кафедра – осередок «академічного» сьайва. Це домівка для кожного студента, орієнтир професійних навичок майбутньої професії. Викладачі поступово знімають, не зрозумілу спочатку, надзвичайно строкату завісу зобов'язань спеціальності, відчиняючи двері у доросле, професійне життя.

Для кожного з нас Ака-

демія – це щось надзвичайно особисте: дорогоцінний діамант, осяяний кришталевим блиском. Непомітний, доволі тьмянний камінчик, ограновується протягом усіх років навчання. І в кінцевому результаті перетворюється у надзвичайно яскраву коштовність!

Особисто для мене академія стала першим кроком у кар'єрному зростанні. Це поштовх у доросле, самостійне життя, сповнене відповідальності та надзвичайно яскравих вражень. Цінуйте свою Альма-Матер, насолоджуйтесь студентськими роками та живіть у майбутнє! Академія не навчить усього, але дасть наснагу для найзаповітніших мрій!

Валерія Речембей



«Особистості та події 2016 року»

Переможці, номінанти та учасники церемонії нагородження інститутського рейтингу «Особистості та події 2016 року»

Фото: Сергій Тихенко

16 лютого 2017 року у актовій залі пройшла церемонія нагородження переможців інститутського рейтингу «Особистості та події 2016», яка була приурочена до святкування Дня навчально-наукового інституту бізнес-технологій «УАБС».

Три роки тому з нагоди відзначення 18-річчя Академії було започатковано щорічний рейтинг, що визначає особистостей і події, які прославили наш навчальний заклад, сформували його позитивний імідж.

За традицією, найкращих викладачів, студентів та найяскравіші події року визначали у восьми номінаціях.

У категорії «**Наукова подія року**» були представлені: проєкт публічних лекцій “Public Science”, міжнародна конфе-

ренція «Institutional changes in the Ukrainian and EU banking systems», а також досягнення команди студентів ННІБТ “УАБС” у складі Тарасенка Андрія, Думенко Віти, Бочкарьової Тетяни та Мураль Ганни, які вийшли до фіналу Всеукраїнського конкурсу бізнескейсів SIMA Ukraine Business Challenge 2016 та посіли 2 місце. Для оголошення результату у цій номінації ведучі запросили директора Інституту бізнес-технологій «УАБС» І.І. Дяконову, яка привітала з перемогою

організаторів міжнародної конференції «**Institutional changes in the Ukrainian and EU banking systems**», яка пройшла в межах програми DAAD «Підтримка демократії в Україні».

У категорії «**Науковець року**» переможцем була визнана доктор економічних наук, завідувач кафедри економічної кібернетики **Кузьменко О.В.**, а конкуренцію тріумфатору в цій номінації склали Пластун О.Л. та Белова І.В. Переможницю привітав перший проректор

СумДУ Карпуша В.Д. Лідером у номінації «**Викладач року**» став **Макаренко М.І.** – доктор економічних наук, професор кафедри міжнародної економіки та активний діяч сумського осередку Всеукраїнської асоціації економістів – міжнародників. Вітав переможця директор департаменту бізнес-процесів СумДУ С.В. Леонов. У номінації «**Проект року**» на перемогу претендували: «Битва стартапів» у Сумах, студентські дебати «Діалог заради миру» та 5-годинна конференція за

участю спікерів з усієї України TEDxUABS «Відкрий простір». Щірі привітання від директора Навчально-наукового інституту фінансів, економіки та менеджменту імені О.Балацького Васильєвої Т.А. лунали на адресу команди організаторів конференції **TEDxUABS**, яка заслужено стала проектом року.

З нетерпінням чекали оголошення переможця в категорії «**Спортивний Олімп**» Тритяк Станіслав, Ісаєва Олена та **Родіонова Поліна**, яка зрештою й здобула перемогу.



Виступ Катерини Мірошніченко



Крамінська Л.Г. і Тарасенко В.С.



Ловлячи моменти перемог...



Пісенне привітання від Яни Леонтенко



Петрушенко Ю.М. та переможець категорії «Відкриття року» Миненко Сергій



Нагородження проекту року – конференції TEDxUABS



Вручення Макаренку М.І. відзнаки за номінацію «Викладач року»



Карпуша В.Д. та Кузьменко О.В – науковець 2016 року



Гнаповська Л.В. та Боровик В.О.

Для неї бути першою вже приємна звичка, адже Поліна неодноразово виборювала першість як в українських, так і в міжнародних турнірах зі стрільби з лука. Оголошував переможця перший заступник директора з наукової роботи та бізнес-процесів Бойко А. О., який у 2014 році також був переможцем у номінації «Спортивний Олімп». За звання кращого в номінації **«Культурно-мистецька подія року»** змагалися: вистава «Посміхайтесь, панове!» театральної

студії «Кураж», яка була представлена на Міжнародному фестивалі молодіжних театрів «Театральна сесія 2016» у місті Дніпро; творчі звіти вокальної та танцювальної студій інституту та дебют першокурсників ННІ БТ «УАБС» у творчому конкурсі «Золотий Інтеграл». Переможцями були визнані **звітні концерти вокальної та танцювальної студій**, які минулого року запам'ятались видовищними та яскравими виступами та номерами. Почесну відзнаку

одержали керівники творчих студій – Крамінська Л. Г. і Тарасенко В. С. Позмагатися за перемогу в номінації **«Креатив року»** випало проекту «Бук-арт» (куратор Миленкова Р.В.), кафедрі іноземних мов, яка реалізувала безліч проектів та активностей, а також часопису ННІ БТ «УАБС» «Академікс». Триумфатором стала **кафедра іноземних мов**, яка реалізувала проекти зі створенню Сумського осередку українських германістів; центру професійного розвитку і мовної освіти

«Academia» та Літню школу «Європа на долоні». Отримати диплом переможця запросили завідувача кафедри іноземних мов Гнаповську Л.В. Переможцем в останній номінації **«Відкриття року»** став студент спеціальності «Економічна кібернетика» **Сергій Миненко**, який здобув безліч нагород і дипломів на Всеукраїнських олімпіадах, а також показав значні успіхи у навчанні. Шанс на перемогу у цій номінації також мали: Уляна Коломієць, Бондаренко

Руслана та Бондаренко Катерина. Завідувач кафедри міжнародної економіки Петрушенко Ю.М. привітав Сергія з цим великим досягненням. Протягом церемонії до привітань приєднувалися студенти Анна Щербань та Владислав Рева, Катерина Мірошніченко та Яна Леонтенко, а також вокальний ансамбль «Оксамит» та танцювальний колектив «Сузір'я», які прикрасили захід своїми творчими номерами. Щиро вітаємо переможців рейтингу «Особистості та

події 2016 року». Бажаємо вам подальшого зростання, підкорення нових вершин, нових перемог та процвітання! Саме такі вагомні події, проекти та талановиті люди, як ви, творять сторінки нашої історії. Дивлячись на такий вагомий перелік досягнень за 2016 рік, можна з упевненістю сказати, що кожен має свій талант, і в кожного він проявляється у різних сферах діяльності, але за допомогою плідних зусиль можна досягнути небачених висот!
Вікторія Вовченко



Найочікуваніша подія зими — церемонія нагородження «Гордість УАБС»

Голлівудська атмосфера, яскраво освітлена сцена, приємна музика, спалахи фотооб'єктивів, вишукане вечірнє вбрання – усе це про студентського «Оскара» УАБС

Фото: Денис Погорілий

Не знаю, як ви, а я чекала на цю подію ледве не від початку мого навчання в УАБС! Ви спитаєте: «Чого це раптом? Що в цій церемонії такого особливого?». А відповідь лежить на поверхні. По-перше, саме слово «церемонія» одразу налаштовує на масштабний, урочистий і святковий захід. Кому б не захотілося бути щонайменше гостем церемонії, не говорячи вже про номінанта в одній з категорій. По-друге, УАБС став для нас, студентів, чимось значно більшим, аніж просто

красивою будівлею, в якій ми від будня до будня дістаємо багаж знань. УАБС – це особистості, які впливають на моє життя і змінюють мене, викладачі, співробітники і найцінніше – студенти. Церемонія «Гордість УАБС» відбулася в рамках святкування Дня Інституту бізнес-технологій «УАБС», який є правонаступником Української академії банківської справи, заснованої 12 лютого 1996 року відповідною постановою Кабінету Міністрів України. А тепер про «винуватців» події. У номінації «Громадсь-

УАБС – це особистості, які впливають на моє життя і змінюють мене.

кий діяч» представили двох номінантів, а саме: студента третього курсу і за сумісництвом голову громадської організації «Студентське братство Сумщини» – Антона Губу та студентку четвертого курсу, члена організації «Громадський фонд «Суми» – Тетяну Кравчук. Наступна номінація називалася «Краща студентська ініціатива», в якій було нагороджено студентів спеціальності «Економічна кібернетика» Єгора Підпригорю та Богдана Кіріченка. Номінацію «Культурно-мистецька діяльність» представля-

ли Юлія Басова, Єлизавета Кобилецька та Марія Солодуха. Номінантами в категорії «Гордість гуртожитку» стали Олександра Черкай, Вікторія Ковач, Єлизавета Черненко, Юрій Помазан, Наталя Лобанова та Тетяна Васильченко. Звання «Кращий науковець» дісталось Анні Дрофі, Зої Поповій, Аліні Івановій. У номінації «Високі досягнення в навчанні» нагородили грамотами таких студентів: Олександр Островський, Анна Вербицька та Анна Лінська. Редакція «Академіксу» приєднується до привітань на-

городжених студентів та щиро бажає успіхів у подоланні ще вищих вершин! Чудовим завершення вечора став подарунок від спонсора церемонії – Ресторанно-розважального комплексу «GRAFF. IN», а саме – сертифікат на вечеру на 500 грн. До речі, інші не менш поважні спонсори заходу – «Планета Кіно», компанія «ШвидкоДрук», ТОВ «Керамейя» та магазин електроніки «Comp Service». Щиро дякуємо за співпрацю та допомогу.

Інна Соловей



Учасники конкурсу «Директор, викладач і я: Інститут – моя сім'я».

«Директор, викладач і я: Інститут – моя сім'я»

22 лютого в актовій залі навчального корпусу 2А відбувся грандіозний і запеклий конкурс між спеціальностями нашого інституту «Директор, викладач і я: Інститут – моя сім'я». Суб'єктивізм, море позитивних емоцій та вічна тема кохання... Про все це, та ще більше – читайте далі.

«Що взагалі може бути веселіше й тепліше за цей конкурс!?» – перше моє враження від побаченого. Так затишно буває тільки в нашій маленькій та тісній актовій залі. Жарти, які розуміють тільки «свої», викладачі, що не втомлюються піддаватися новим, і новим витівкам студентів, привітні організатори, з якими хочеться працювати – все це спонсори наших заходів.

Цього року учасники отримали особливу, поствалентинівську тему: «Кохання – це УАБС». Здавалось би, та що те кохання: ніде й розвернутись, ніяк і пожартувати. Та це все думки нас, звичайних людей,

але ж учасники команд – кращі з кращих, а відповідно найкреативніші та найоригінальніші студенти нашого інституту, то ж їм це завдання більш ніж по зубам. У конкурсі брали участь чотири команди, які однаково круто себе показали, і жодна з них не залишилась без прихильників, бо навіть якщо студенти не привертають увагу, то у складі зіркових команд є не менш зіркові викладачі, у цих персон прихильників та фанатів уже точно «хоч відбавляй». Зазвичай, грандіозні заходи та події тягнуть за собою шлейф з обговорень та критики, а наш журналістський борг тим паче не дозволяє залишитись

байдужими до побаченого та почутого. Тож перейдемо до короткого аналізу. «I don't know» – не напружуючи мізки можна зрозуміти, що так себе назвала команда «міжнародників», яка, власне, і здобула омріяний Кубок переможців цього року. Учасники команди захопили публіку артистизмом, не залишивши байдужих до своєї творчості, адже саме в складі цієї «банди» був триумфатор номінації «Кращий актор» – Артем Гапонєць. У підсумку, рівень виступу цієї команди – «Комік Зеленський». «Перспекти» – вони ж студенти та викладачі спеціальності «Облік та аудит». Мене



«Повний ульот!»



«Перспекти» – представники спеціальності «Облік та аудит»



Команда «Економічна кібернетика»



«I don't know» – команда спеціальності «Міжнародна економіка»



Учасники команди «ФСБ» – банкіри та фінансисти



особисто учасники цієї команди вразили своєю відеороботою, ідея якої була просто неперевершена. Крім того, вони також добре показали себе у конкурсі «Біатлон», набравши найбільшу кількість балів за представлені жарти. На мій погляд, за це команда отримує

заслужений рівень «Стендапер Воля»
Команда «Економічна кібернетика» – як би складно не було зрозуміти спеціальність цих учасників, та пояснювати я не буду. Отож, якщо коротко – третього разу фортить не всім. Для тих, хто хоче

освіжити пам'ять, нагадаю, що «ЕКашники» вигравали даний конкурс два роки поспіль! Про цю команду будь-який студент, що навчається не в УАБС, може сказати «а чому вони не за правилами?.. Де викладачі?». Ось такі вони – кібернетики, не зрозумієш «Who is who?»,



Конкурс відеоробіт просто не може проходити по-іншому!

Так затишно буває тільки в нашій маленькій та тісній актовій залі. Жарти, які зрозуміють тільки «свої», викладачі, що не втомлюються піддаватися новим, і новим витівкам студентів, привітні організатори...



Переможець конкурсу – команда «I don't know»

бо викладачі ідеально влились у студентський колектив, що дало команді можливість вибороти номінацію «Краща фінальна пісня», а також заслужено відзначитись кращим актором-викладачем – Бойко Антоном Олександровичем. Рівень такого виступу звучить не інакше як «КВНщик Мартиросян». І, нарешті, визначений моєю оцінкою, найчорніший «рівень» банкірів та фінансистів під назвою «Шоумен Галустян». Якщо бути дуже уважним, то можна помітити, що саме на цього «персонажа» схожий головний учасник відеороботи, що визнана найкращою з-поміж інших представлених командами-конкурентами. Номери «ФСБ» цього року були особливими, більше того, їх можна вважати найбільш конкурентоспроможними, що, без цього, додало роботи журі конкурсу у визначенні найдостойнішого удостоїтися кубку конкурсу «Директор, викладач

і я: Інститут – моя сім'я».

Що ж, вельмишановне журі у складі завідувача кафедри теоретичної та прикладної економіки Кривенко Л.В., заступника директора інституту з заочної та дистанційної форм навчання Гордієнко В.П., студентського директора інституту – Даниїла Наумова, голови студентського медіа «Z production», КВН-щика зі стажем – Єгора Підпригори та голови журі, доцента кафедри теоретичної і прикладної економіки Дутченка О.М. вирішило віддати перемогу команді «I don't know».

Саме такими були підсумки цього конкурсу. Залишається лише привітати міжнародників з тріумфом, подякувати іншим командам за надзвичайне свято та запеклу і достойну боротьбу за кубок, а глядачів за підтримку та бурхливу реакцію на кожен жарт та виступи учасників.

Анжеліка Гончар

ІНІЦІАТИВИ

Пітчінг проектів СумДУ

З 6 по 9 лютого 2017 року відбувся конкурс студентських та викладацьких ініціатив Сумського державного університету, який проводиться студентським ректоратом СумДУ та РНГО «Центр соціального партнерства» за підтримки Британської Ради в Україні.

Цього разу конкурували між собою майже 40 проектів, ініційованих студентами та викладачами нашого університету.

Після презентації, дводенних тренінгів та захисту було визначено переможців – 25 проектів, серед яких три проекти від УАБС:

Міжнародний пленер-практикум, який розробили доценти кафедри психології, політології та соціокультурних технологій Сергій Побожій та заступник директора ННІ бізнес-технологій УАБС з виховної роботи, кандидат філологічних наук, доцент кафедри журналістики та філології СумДУ Алла Ярова. Проект спрямований на організацію пленеру за участі українських і польських митців, створення в університеті нового арт-простору, вироблення у студентства та викладачів естетичних смаків у розумінні сучасного мистецтва, поповнення мистецької колекції вишу. Серед партнерів проекту – Спілка художників Польщі Глівіцько-Забранського округу та Сумська обласна організація Національної спілки художників України, Сумська міська дитяча художня школа ім. М. Лисенка. Безпосередню участь в ньому візьмуть студенти спеціальності «Менеджмент соціокультурної діяльності», учасники артстудії при галереї «Академічна», яку відвідують і студенти інституту бізнес-технологій. У ході його проведення вони отримають практичні

навички з організації виставки, полікультурної комунікації. Пленер-практикум відбудеться наприкінці травня – початку червня цього року.

Студентське радіо (автор – Антон Губа). Метою проекту є створення платформи для саморозвитку та самореалізації активу студентів-медійників, шляхом створення матеріальної бази для регулярного запису медіа-продуктів у форматі подкастів протягом 6 місяців. Мета проекту – популяризація музичного/танцювального/громадського рухів, підприємницької діяльності, шляхом поширення інформації про них.

Благодійна вистава театральної студії Кураж (автори – Артем Гапонєць і Валерій Бородавка). Проект націлений на покращення матеріально-технічної бази театру, що дозволить в першу чергу поставити в березні благодійну виставу на професійному рівні з метою збору коштів на лікування онкохворих дітей. Одними з основних цілей проекту є: збільшення інтересу студентів та викладачів до театрального мистецтва, можливість подання заявки на здобуття звання «Народного театру», що позитивно вплине на імідж університету.

Вітаємо переможців і бажаємо успішної реалізації ваших проектів! «Академікс» стане медіапартнером кожного з проектів-переможців.

Альона Тонконіг

Індивідуальність – найяскравіший тренд сьогодення

Лариса Онуфрієнко – відомий у Сумах імідж-дизайнер та художник-модельєр, член спілки дизайнерів України. У своїй студії «Lora-O» вона створює колекції одягу, індивідуальність та нестандартність яких вже давно оцінили у Британії, Америці, Польщі, Іспанії і, звичайно, в Україні. Багато клієнтів звертаються до Лариси для створення власного іміджу, адже вона, як ніхто, знає, як правильно підібраний образ може назавжди змінити життя людини. Про моду, важливість першого враження та студентський стиль – читай далі.

-Ми часто вживаємо та чуємо слово «мода». А звідки вона, мода, з'явилася та як увійшла в наше життя?

– Мода як соціальне і культурне явище візуалізації існує давно. Вона століттями «крокувала» без глобальних змін, проте на початку 20-го століття ситуація кардинально змінилася, бо розпочалася епоха швидкого розвитку технологій, і це не могло не відобразитися на моді. У різні історичні періоди мода і стиль диктувалися по-різному. Наприклад, у 50-60-х роках були популярні «бабетки», такі зачіски були в дуже багатьох жінок, незважаючи на те, личить їм така форма укладання волосся чи ні. Те ж саме відбувалося і з силуетом в жіночому одязі. Саме тоді склалася мода на форму, коли всі мали виглядати однаково, а будь-який відступ від стилю вважався «поганим тоном».

Ваш образ «прочитується» іншими людьми миттєво, буквально протягом 10 секунд. Якщо Ви захочете змінити перше враження про себе, то це буде зробити майже неможливо.

У кінці 70-х сформувалися різні молодіжні рухи та субкультури, наприклад, хіпі. Це стало новим етапом розвитку візуалізації образу людини. Саме так і з'явилася мода на стиль. Наприклад, виділяють фольклорний, класичний, вінтаж.

У 80-ті роки виникла попкультура, екрани телевізорів транслювали образи, в яких був мікс стилів, мода постала у повному своєму різноманітті. І саме це сприяло появі моди на індивідуальність, що зберігається і розвивається до сьогодні.

– На Вашу думку, мода – це суб'єктивне поняття, яке кожен з нас визначає сам для себе, чи все ж вона формується на основі впливу дизайнерів, загальних тенденцій у модній індустрії?

– Досить складно відповісти на це запитання. Та мода, яку ми бачимо на екранах, розробляється дизайнерами для модних показів та представлень власних колекцій, і багато людей намагаються «приміряти» такі ж образи і на себе. Але ви повинні розуміти, що це бізнес.

Сьогодні величезні компанії, які володіють світом моди, є також власниками різних ЗМІ, які нав'язують усе це суспільству. Знаєте, як працюють журналісти у модних журналах? Коли йдуть покази мод, вони все фіксують, а потім систематизують інформацію, наприклад, про плаття, і обирають, скільки суконь було білих, які вони мали форми і т.д. І вже на основі цих даних пишуть статті про те, що зараз модно носити. Проте зараз дуже мало людей сприймає і підхоплює такий вплив, бо мода еволюціонувала і набула зовсім іншого значення. Індивідуальність – тренд сьогодення.

– Індивідуальність сьогодні – це чудово, проте не завжди тебе можуть сприйняти і зрозуміти правильно, роблячи висновок про людину тільки по її зовнішньому вигляду і по стилю в одязі, якому вона надає перевагу. Чи правда, що «по одягу зустрічають, а по розуму проводжають»?

– Звичайно, кожна людина – індивідуальна. Нас відрізняють один від одного зовнішність, фігура, навіть кольоротип. Але не слід забувати і про внутрішній стан: освіченість, інтереси, світовідчуття.

Це також повинно візуалізуватися саме через наш зовнішній вигляд. Те, як ви виглядаєте, – це ваше невербальне спілкування з зовнішнім світом. Ваш образ «прочитується» іншими людьми миттєво, буквально протягом 10 секунд.

У кожного з нас підсвідомо закладається певна асоціація з образом ще невідомої нам людини та її зовнішнім виглядом. Якщо Ви захочете змінити перше враження про себе, то це буде зробити майже неможливо.

Імідж – це система, що складається з багатьох частин.

Отже, люди, які серйозно ставляться до свого майбутнього, повинні планувати і те, як вони виглядають. Слід займатися не тільки розвитком та вдосконаленням професійних навичок, а ще й свого стилю та ділового образу.

У нас ще не зовсім прийнято говорити про це, а за кордоном дана тема постійно обговорюється та, навіть більше, читається цілим навчальним курсом у коледжах.

Студентів готують до того, що, виходячи у доросле життя, їм потрібно відповідати тому професійному образу, до якого вони прагнуть. Свій зовнішній вигляд потрібно формувати і, найчастіше, самостійно це зробити дуже складно.

Тому зараз прийнято звертатися до фахівців-іміджмейкерів, стилістів, щоб правильно сформувати свій образ та стиль.

– У своїй студії «Lora-O» Ви допомагаєте клієнтам правильно підібрати одяг та доповнити власний образ. Чи складно бути художником-модельєром та займатися розвитком такої справи як «імідж-дизайн» у місті Суми?

– Займатися сферою моди, живучи в Сумах, непросто. Звичайно, інколи починаєш себе мучити думкою, що може ти не тим займаєшся, і це зовсім не твій рівень.

І саме в такі моменти дуже «заряджають» подорожі, проекти, цікаві особистості.

Нові місця, як і люди дають тобі натхнення працювати далі, ти розумієш, що немає значення, де ти живеш.

Це все залежить від людини: як вона бачить навколишній світ, як його сприймає і яка віддача потім від неї іде. Я вже казала, що ніколи нічого відразу не буває. У будь-якому випадку хтось повинен бути першим.

Зараз у мене достатньо клієнтів. Крім того, я завжди у пошуку цікавих проектів, навідріз не сприймаю концепцію масового тиражованого одягу як способу заробити. Знаєте, художники займаються творчістю не для того, щоб отримувати гроші. Це добре, якщо вдається поєднати творчість і заробіток одразу. Запам'ятайте ті, хто з душею ставляться до своєї роботи, завжди отримують своє.

– Завдяки своїй роботі Ви дуже багато подорожуєте. У чому особливість української моди і ставлення до неї наших людей порівняно з іншими країнами?

– Щодо української моди та дизайнерів, модельєрів, стилістів можу сказати лише те, що все тільки зароджується, і спеціалістів високого рівня у нас в країні поки що мало. Звичайно, не можна отримати результат та визнання одразу - до цього треба прийти, вдосконалюючись та розвиваючи наш потенціал. Я більше 20 років працюю в цій сфері, багато практикую. І чим більше я дізнаюся про різні тонкощі в професії, тим більше розумію, наскільки багато мені потрібно ще вчитися та розширяти свої горизонти знань.

До речі, увесь світ визнає, що українки – дуже гарні. У нас прийнято доглядати за собою та постійно виглядати на повні 100%. За кордоном немає повсюдно такої практики. У країнах, які я відвідувала, ніхто не намагається кожен день виглядати ідеально, а ошатно вбиратися прийнято лише з нагоди свята, чи якоїсь важливої події.

Проте у нас часто не вистачає відчуття смаку, і в погоні за гарним виглядом українські дівчата, жінки інколи занадто



Робота над представленням одного з образів створеної колекції

перебирають з речами та аксесуарами, що псує загальний образ і, навпаки, відштовхує людей. Знаєте, я часто люблю дивитися на звичайних людей, як вони виглядають та поводяться. Не важко помітити, що у нашій країні дуже багато негативу, і люди постійно зациклюються на своїх проблемах. Це, у свою чергу, відбивається на їх зовнішньому вигляді.

А в інших країнах зовсім не так. Я нещодавно відвідала Америку, і ця країна мене надзвичайно здивувала та порадувала. Там усі абсолютно відкриті та невимушені. Наприклад, до тебе може підійти незнайома людина і зробити комплімент, сказати, як гарно ти виглядаєш. Ця країна – для людей, і там дуже люблять моду.



Якщо правильно підкреслити свою індивідуальність – успіх і щастя вам гарантовані

Особливо американці захоплюються одягом чи аксесуарами ручної роботи, нестандартним підходом до образу та індивідуальним стилем.

Також мені дуже подобається англійська мода. Коли я була

на стажуванні в University of the Arts of London, то в першу чергу вражає неординарне мислення тамтешніх студентів.

Основне завдання – здивувати, а ось як ти будеш втілювати свою ідею (через форму, колір, текстуру і т.д.), обираєш ти сам. Я за фахом – художник-модельєр, і мені близьке відчуття, коли творчі люди спочатку створюють образи і відображають свої враження, а потім перетворюють їх у щось матеріальне. Адже мода – це прикладне мистецтво. На жаль, у нас до неї мало хто так ставиться.

– На які основні ідеї та прийоми Ви збагатилися за роки роботи з клієнтами у сфері імідж-дизайну?

– Слід почати з того, що є основні кроки для створення іміджу. Спочатку треба сформулювати базовий набір, а потім поступово його доповнювати.

У студії я безпосередньо працюю з одягом клієнтів, але також рекомендую, яка зачіска та макіяж будуть йому краще відповідати. Крім того, випадкових речей у вашому гардеробі бути не повинно. Щоб цього уникнути, можна вивчати образи в журналах, Інтернеті, а

Фото надані Ларисою Онуфрієнко



Творча колекція в народному стилі: від ідеї до реалізації



Загадковий вечірній образ

потім «приміряти» їх на себе, і обирати те, що найкраще підходить. Ходити в магазин слід без грошей. Їх туди брати не потрібно, тому що покупки не повинні бути емоційними. Це економить матеріальні засоби і допомагає уникнути непотрібних речей. Ви знаєте, що дехто «лікується шопінгом», а в результаті, накупивши багато чого непотрібного, ходять і ще більше мучаться. До слова, у мене було кілька клієнтів, у яких одяг висів прямо з етикетками.

Те, як ви виглядаєте, – це ваше невербальне спілкування з зовнішнім світом.



І найголовніше: коли приходиш відчуття того, що ти виглядаєш так, як повинно бути, як тобі подобається, то на роботі і в особистому житті ти стаєш повністю щасливою людиною. Це дає відчуття гармонії з навколишнім світом, і якщо правильно підкреслити свою індивідуальність – успіх і щастя вам гарантовані.

– А що Ви скажете про стиль та імідж сучасних студентів?

– Насправді це все дуже інди-

відуально, і залежить від конкретної людини, її відчуттів і поглядів на життя. Наприклад, дехто любить носити аксесуари, дехто ні. Студенти ще можуть собі дозволити пробувати різні підходи до іміджу, експериментувати, допускати гранж. Їм властиве новаторство, не потрібно заганяти себе в якісь рамки.

До слова, дуже цікаво одягається молодь в Японії. Вони своїм зовнішнім виглядом руйнують усі стереотипи, і багато дизайнерів, такі як Вів'єн Вествуд, вивчають такі нестандартні прояви, і використовують їх у своїх колекціях, створюючи нові модні стилі, наприклад, панк, який виник в Англії завдяки групі зухвалої молоді, яка намагалася всіма способами відрізнитися від інших та заявити про себе. Але парадокс у тому, що після того, як ті ж самі японські студенти закінчують коледжі, вони всі починають одягатися відповідно тому статусу, який вони займають на роботі, тобто, суворо дотримуються дрес-коду.

Наші студенти можуть виглядати так, як їм хочеться в цей момент. Але обов'язково

слід продумувати те, як вони будуть виглядати, коли почнуть кар'єру. І це не тільки одяг, але й поставлений голос, манери і зачіска, уміння себе тримати перед публікою і т.д. Імідж – це система, що складається з багатьох частин. І кожен студент повинен привести всі ці компоненти у відповідність до тієї ролі, яку збираєтеся грати в житті.

– Які побажання та поради ви дасте студентам, читачам газети «Академікс»?

– Будьте такими, якими ви є, самодостатніми. На мою думку, у будь-якому випадку виглядати стильно можуть люди з високим рівнем інтелекту. Отже, розум, інтелект – головна ознака вашого стилю. Ходіть на виставки, дивіться фільми, читайте – це вас збагатить. Цікавтеся модою, вивчайте і дивіться все, що вам цікаво. І саме тоді, коли ви вже вийдете на свій основний життєвий шлях, ви зрозумієте, як ви повинні виглядати, для того, щоб почувати себе комфортно. І найважливіше – будьте завжди позитивні та зберігайте свою індивідуальність.

Інтерв'ю вела Зоя Попова

«День» у СумДУ

З 20 січня до 5 лютого студенти, викладачі, співробітники, а також широка громадськість познайомилися з експозицією найкращих фоторобіт XVIII Міжнародної фотовиставки газети «День», представленої в Конгрес-центрі.

Дні «Дня» проходять у Сумах і в нашому навчальному закладі не вперше, і завжди є очікуваною та дуже бажаною подією.

У 2013 році Міжнародну фотовиставку представляла головний редактор видання Лариса Івшина. Цього року на зустріч з читачами приїхали провідні автори «Дня» Ігор Сюдюков і Валентин Торба.

Важливо зауважити, що Сумський державний університет став партнером XVIII Міжнародної фотовиставки газети «День», а фоторобота Олексія Палія «Кототерапія» дістала премію СумДУ.

Алла Ярова



день

Фоторобота Олексія Палія
«Кототерапія»



Про мілітарну культуру українців

21 лютого відомий український військовий історик, нині боєць окремого загону спеціального призначення «Азов» Національної Гвардії України Олег Корнієнко прочитав для студентів УАБС лекцію, основні тези якої пропонуємо вашій увазі.



Олег Корнієнко

Тривалий час в офіційній літературі будь-які мілітарні елементи культури ігнорувалися на підставі начебто принципових засад. Офіційна доктрина зобов'язувала дослідників змальовувати етноси як підкреслено стерильні від будь-яких агресивно-войовничих комплексів. Проте історія міжетнічних стосунків вражає кількістю конфліктів кривавих і безкровних.

Військова діяльність, як елемент культури, відіграла в житті етносу кілька функцій, направлених на самозбережен-

ня останнього. Окрім основної функції – протидії зовнішній агресії, величезну роль мала військова справа у вихованні таких членів суспільства, які могли б забезпечувати його нормальний розвиток.

Епоха цивілізації вносить суттєві корективи щодо місця мілітарної культури в житті суспільства. Науково-технічний прогрес приводить до того, що людина змушена спеціалізуватися лише в якійсь одній галузі. Військові заняття стають справою тільки професіоналів, більшість же чоловічого насе-

лення є немілітарним. Зміни в виробничому процесі, як наслідок автоматизації, ведуть до зникнення різниці між чоловічою і жіночою працею; поширюються паціфістські та анти-армійські настрої. Здавалося, все це потрібно тільки вітати. Але зменшення ролі мілітарної культури несе з собою нові проблеми. Наприклад, деформується уявлення про доблесть. На фоні охолодження до справ військових, актуалізується увага до кримінального світу. За якості справжніх чоловіків приймаються брутальність, жор-

стокість, образ воїна як приклад для наслідування замінюється образом зухвалого й цинічного злочинця. Такі зміни у суспільній свідомості є симптомами небезпечної суспільної хвороби.

Особливої уваги потребує розгляд питання про професійність армії. Проблема професійної армії і всенародного озброєння досить стара. У культурах, де кожен чоловік – воїн, ця проблема вирішувалась на користь масової військової організації. Зброя в таких культурах – неодмінний атрибут чоловіка. Звичайно, з розвитком військової техніки володіння нею потребує професійного підходу, і тоді постає необхідність створювати професійну армію. Як у такому разі уникнути поділу чоловічого населення на крайні полюси, на одному з них воїн-професіонал, а на другому – чоловік, що не вміє постояти навіть за себе? Аналіз мілітарної культури українців дає можливість розв'язати поставлену проблему.

На докнязівському етапі розвитку українських земель, за часів родо-племенного ладу, не було регулярного війська. Для відсічі нападників у похід йшли всі здорові чоловіки, здатні носити зброю. Ясно, що основною вадою такого війська була слабкість його організації.

З початком формування Київської Русі ситуація змінюєть-

ся стихійно-самоорганізованим військовим елементом. Соціальне замовлення на реорганізацію військових сил саме в цьому напрямку – злиття деяких елементів стихійного, всенародного самозахисту з регулярно-професійним військом існувало у формі козацтва. Без перебільшення можна сказати, що його утворення означало і створення того специфічного типу українця, який нам відомий.

Особливість мілітарної культури українців полягає в тому, що в ній відбувся своєрідний культурологічний синтез двох доволі протилежних психологічних образів – землероба й воїна. Це був тип войовника зовсім інший, чим степовик-кочівник, для якого набіг, війна – основний вид діяльності. Українське козацтво, сформувавшись спочатку як продукт мілітарної культури, поступово вийшло далеко за межі власне військової організації і стало своєрідним соціокультурним феноменом, який уособлював у собі всі складові культури, а не лише мілітарну. Природний дух степової вольниці поєднувався в козацькій свідомості з ідеєю створення своєї держави. Запорізька Січ з основної, як би ми тепер сказали, бази козацького війська оберталася на своєрідну державу, котра в певний час змогла перенести

волелюбний, відданий своєму народові козак став носієм національної гідності і свідомості українського народу.

Саме збереженню в народній пам'яті таких орієнтирів треба завдячувати досягнення української державності, збереження специфічного духу нашої культури. Це ілюструє своєрідний ренесанс Української держави в 1917 – 1918 рр. Січове стрілецтво, Українське Вільне Козацтво, Чорні запорожці явили світові волелюбний дух великої нації.

Традиції козащини в часи Другої світової війни гідно продовжила Українська Повстанська Армія, яка в 1941 – 1942 рр. розгорнула широкомасштабну боротьбу проти радянських, а потім і німецьких загарбників. Навіть офіційне повідомлення про створення УПА було приурочене до 14 жовтня – свята Покрови Пресвятої Богородиці, що споконвіку було і залишається найбільшим козацьким святом. І сьогодні, з прийняттям указів Президента України, 14 жовтня відзначається як День Українського козацтва та День захисника України. Сьогодні на російсько-українському фронті новітню історію України пише «новітнє козацтво», складене з числа добровольців і волонтерів...

Виховання молоді в умовах незалежної України потребує врахування таких уроків недавнього минулого. Ми вже зазначили, що образ воїна-козака є священним для нашого народу. Козак завжди був захисником власного народу, як від зовнішніх ворогів, так і від внутрішніх. І унікальність цього еталона для виховання полягає ще й в тому, що бути козаком зовсім не означає безпосередньо займатись військовою діяльністю. Бути козаком означає насамперед любити Вітчизну, Україну, а також прагнути до навчання, бути освіченою, грамотною людиною, активно брати участь у громадському житті.

Особливість мілітарної культури українців полягає в тому, що в ній відбувся своєрідний культурологічний синтез двох доволі протилежних психологічних образів – землероба й воїна.

ся. Виникає новий рід війська – княжа дружина. Це становить утворення на протигагу родовому. Монополізація дружиною права на володіння зброєю зіграла, на жаль, не останню роль у завоюванні Київської Русі монголами.

Отже, очевидно є користь від розумного доповнення регулярно-професійного війська

свою функцію управління на територію визволених земель, створивши організаційну структуру у формі полків. Окрім державно-адміністративної та оборонно-мілітарної функції, Січ була осередком освіти, релігії та мистецтва українського народу. Козацька держава стає мірилом національної свідомості, еталоном патріотизму, а

Маастрихт: забрати місто з собою, як книжку, або щастя у простих речах



Нещодавно на просторах Facebook майорів допис «Підбірка десяти найкращих у світі книгарень». Наша студентка, Валерія Біленко, залишила під дописом дуже цікавий коментар: «3/10 done!». Чи Лера відвідала три з десяти взірцевих книжкових магазинах світу, дізнаєтеся з цього інтерв'ю.

-Лера, ти подорожуєш, ти читаєш. Як ти поєднуєш ці дві улюблені звички? Що для тебе значить читання і подорож?

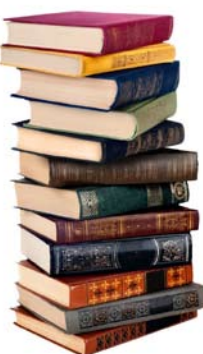
– Мені завжди здавалось, що найголовніше – залишати життя можливість нас дивувати. Якщо не мріяти, не робити спроб, життя теж невмотивовано опустить руки і перестане навіть намагатись. Книги і мандрівки – це частина мого життя.

– Подорожі читання поєднуються дійсно гармонійно. Яка мандрівка у твоєму житті була найбільше пов'язана з книгами і асоціюється з читанням?

– Є така. У місто, що на березі річки Маас, Маастрихт, ми прибули літаком, опівдні. Дістали з наплічників приготовлені вдома канапки та яблука.

З Польщі ми вирушали червеного, але холодного ранку, до того ж вирушали у завжди непередбачувані Нідерланди, тому слід було враховувати ризики.

Не зайвими виявились би парасолі, але обмеження на ручну поклажу для бюджетних авіаліній також внесла свої корективи. Проте, найголовніше – закордонний паспорт, подруги та гарний настрій були зі мною.





Вулички Маастрихту



Книгарня «Polare», що розташована в будівлі Домініканського собору XIII століття



Валерія Біленко: «З любов'ю до книг!»



«Можливо, у паралельному житті, я б могла жити тут, у Маастрихті...»

Ну і шоколадка, звичайно, завдяки якій можна вдало маніпулювати подругами та настроєм (сміється).

– Чи погода внесла свої корективи? Хоча, здається, такій компанії вона не змогла б завадити?

– Сюрпризи нам влаштовувала не лише погода. Ми сиділи на розпечених лавах старого міста на кордоні з Бельгією та раділи комфортним +25 після свіжого ранку. Канапки з сиром поступово закінчувались, а розмови і плани повільно танули у повітрі, наче пар зі свіжої випічки з пекарні у морозний день.

Тут люди з різних країн, одягнені в піджаки та сукні, шорти, спідниці смакували капучино та лате, еспресо та американо та... захоплено читали.

Ми згадували, як вранці спізнилися на поїзд до Катовіц (місто у Польщі, поруч з яким розташований аеропорт з досить широким набором сполучень між містами Європи та дешевими авіалініями), вимушені були їхати з пересадкою, з пе-

реляканими очима пояснюючи перевіряючим у поїзді, що нам там дуже треба бути о дев'ятій, і не важливо, скільки пересадок буде.

Після цього поїзд зламався, і ми ледь не спізнилися на автобус до аеропорту, довелось дзвонити у колцентр та практикувати польську – просити, щоб нас почекали.

Як ви розумієте, ранок вийшов аж занадто насиченим, і ми розслабилися лише у літаку, міцно зафіксувавши паски безпеки та милуючись краєвидом за бортом. Нас було троє.

– А яке перше враження від міста Маастрихт? Як воно Вас прийняло? Чим заворожило?

– Ми сиділи на лавці біля затишної кав'ярні, гойдали ногами та намагались відчутти це місто.

Навколо лунали англійська, французька, німецька та ще невідомі нам мови, які досвідчений мовознавець міг би впевнено назвати голландською та фламандською.

Ми ж у такі тонкощі не лізли та задоволено оглядалися. Навпроти нас була величезна площа, по периметру засадже-

на деревами, купа велосипедів, нічим не закріплених, охайний фонтан та церква на протилежному боці.

– І все ж, як потрапили до книгарні, яка посідає топ-місце у світових рейтингах? Заздалегідь вирішили туди поїхати?

– Знову погода (посміхається). Рятуючись від сильного дощу, ми, як подорожні, з наплічниками та обмеженим запасом речей, пробігли повз звабливі вітрини магазинів та вуличні столики кав'ярень і невпевнено зайшли у великі дерев'яні двері старої будівлі з каменю, яка усім своїм зовнішнім виглядом нагадувала церкву.

За нашими спинами залишився шум вулиці та розмов, випадкових суперечок та діалогів, запахи кави та вафель з карамельним сиропом та корицею, сигнали авто та дзвіночки велосипедів.

Спершу нам здалось, що ми потрапили у церкву, адже старовинна будівля всередині виявилась домініканським собором XIII століття, як лаконічно повідомляла табличка при вході. Розписана стеля і вітражі,

Найголовніше – залишити життя можливість нас дивувати. Якщо не мріяти, не робити спроб, життя теж невмотивовано опустить руки і перестане навіть намагатись.

кремезні колони та тепле світло – те, що може спочатку вас спантеличити.

Проте, детальніше вглядаючись у інтер'єр, починаєш розуміти, що ця будівля була церквою раніше, хоч і залишається храмом. Храмом... Книги!

– Тобто церкву поєднали з книгарнею? Це сумісно з веденням служби? Як так сталося?

– Виявляється, церква втратила цікавість до цього Домініканського собору, побудованого ще у 1294 році, декілька століть тому, і з тих пір будівля пустувала аж до двохтисячних років, коли книжкова мережа Selexyz взялась за реставрацію приміщення, погодившись на усі вимоги влади міста та відкрила тут книжковий магазин. Коли наші очі звикли, ми вирішили дослідити це неймовірне місце. У центрі храму височіли триповерхові конструкції, зведені без жодної шкоди для церкви, з книжковими шафами.



відділ, де стояли дитячі стільці та виднілись низькі «дитячі» полиці. Далі мене привабив аромат свіжої кави, який доносився з глибини церкви.

На місці кафедрального хору я знайшла затишне відкрите кафе з кріслами та столиками, вкритими скатертинами спокійних кольорів. У центрі стояв стіл у формі хреста, що надавало цьому місцю таємничості та якоїсь сакральності. Але не тієї, що притаманна старовинним храмам, а скоріше дружньої та загадкової. Стилзована люстра створювала атмосферу комфорту та затишку, а десерти на вітрині не залишали жодного шансу думці відмовитися від них. Тут люди з різних країн, одягнені в піджаки та сукні, шорти, спідниці смакували капучино та лате, еспресо та американо та... захоплено читали. Стіна за ними у формі багатокутника була прикрашена натюрмортами та експериментальними картинами.

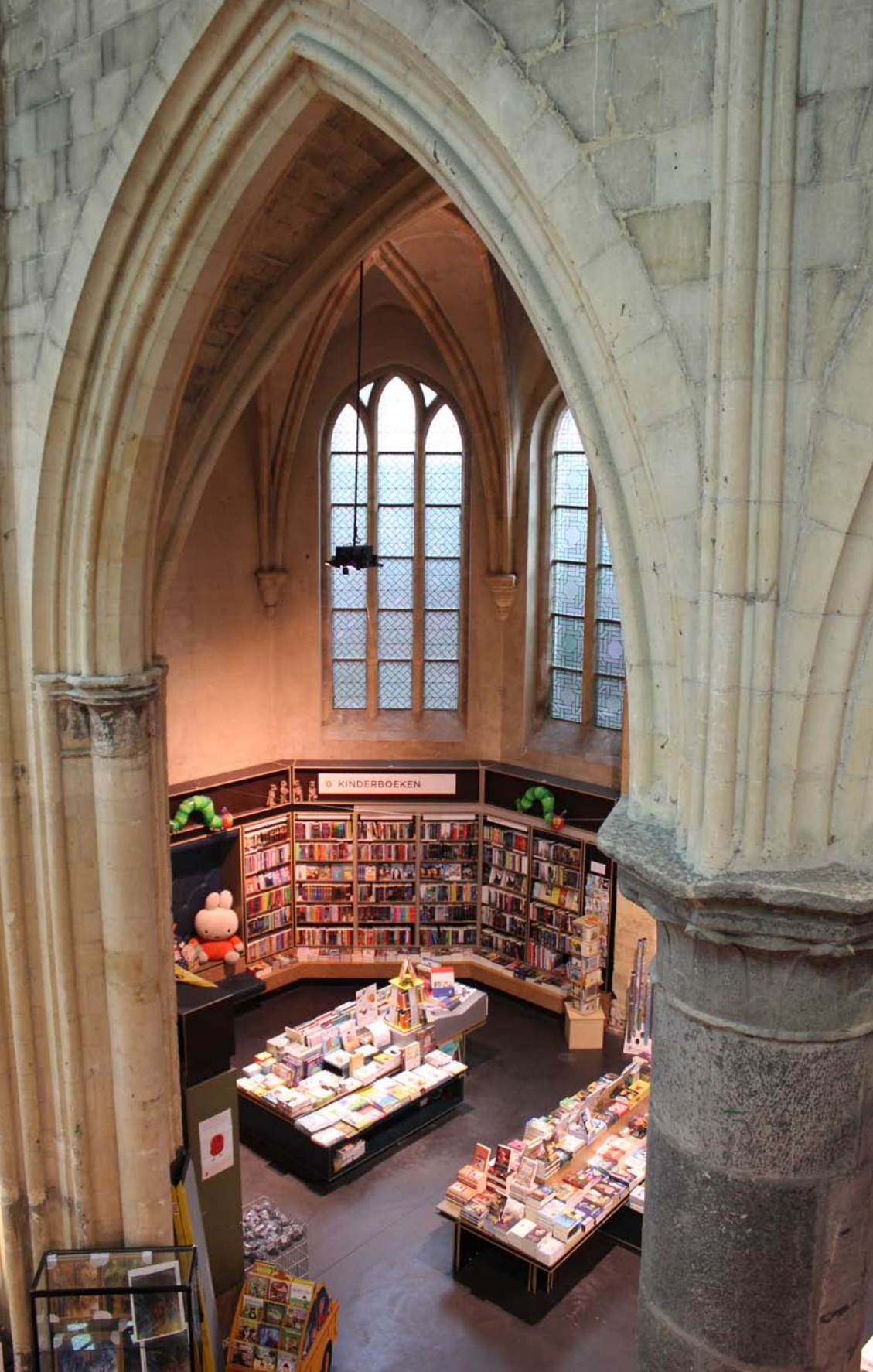


Фото: Валерія Біленко

Коли ми вийшли з книжкового, дощ припинився, а на небі сяяло сонце. Наплічник став трохи важчим, а я подумки намагалась відповісти на запитання: як не забути всю цю побачену красу?

МИСТЕЦТВО

– А почитати можна було в тому храмі книг? Чи влаштовані читальні зони?

– Рухаючись на другий поверх по мініатюрним сходам, я опинилася біля однієї зі стін церкви та вітражного вікна. І нарешті – натрапила на секцію книжок англійською мовою. Тут на мене і натрапили дівчата десь годину по тому, і ми вирушили далі разом. На третьому поверсі знайшлися секції платівок, журналів та сувенірних канцтоварів, де можна було захоплено вивчати стелю та реставровані зображення на ній.

Оглядаючи магазин з висоти, можна було побачити читальну залу на місці алтаря та роздивлятися відвідувачів...Тут можна було втратити відчуття часу, і читати, читати, читати...

– Довгенько шукала потрібні книги? Так що ж обрала? Радити будеш читачам сувеніри з Маастрихту?

– Найбільше мені припала до душі книжка «Gone Girl», яку я й купила англійською, щоб забрати із собою шматочок цього неймовірного місця, яке, побувши протягом часу свого існування і складом, і магазином велосипедів, і залом для різдвяних святкувань, нарешті знайшло себе. Як і я, знайшла якусь нову грань себетут.

– Символічно! А чого навчила тебе ця випадковість? І чи вважаєш ти цей візит до книгарні випадковим?

– Зовсім ні. Можливо, у якомусь іншому, паралельному житті, я б могла жити тут, у Маастрихті, може навіть працювати тут – готувати каву за стійкою кав'ярні, приязно усміхаючись відвідувачам – місцевим жителям та таким-самим, як і ми, подорожнім, а у перервах занурюватися у найкращі книжкові новинки, які – ось, зовсім поруч, блукати поверхами та, сівши до крісла, поринати у неймовірні пригоди на сторінках пахучих білосніжних книжок, забувати про негаразди, адже щастя, насправді, у простих речах...

Розмову вела Ірина Варламова



Охтирський художник Сергій Степанов

Від «Скіфської Венери» до «Охтирського Нептуна»

Так можна охарактеризувати шлях, який подолав за десять років Сергій Степанов – член Національної спілки художників України. Це друга виставка охтирського художника в галереї мистецтв «Академічна». На попередньому показі – «Скіфська Венера» – демонструвалися твори скіфської тематики. Не оминув її С. Степанов і на цей раз. Персональна виставка Сергія Степанова також продовжила презентацію творів сумських митців, тематику яких надихнуло польське місто Глівіце.

До експозиції виставки «Охтирський Нептун» увійшли твори графіки та живопису, виконані упродовж останніх трьох



Сергій Степанов
ОХТИРСЬКИЙ НЕПТУН

ВИСТАВКА
ГРАФІКА
ЖИВОПИС

15.02.2017
14.04.2017

"АКАДЕМІЧНА"
ГАЛЕРЕЯ
МИСТЕЦТВ

Сумський державний університет
м.Суми, вул.Петропавлівська, 59
навч. корп.№ 3, аудит. 43

років. Більшість графічних творів у техніці акварелі висвітлюють враження від Глівіце. Саме там митець узяв участь у IX Міжнародному пленері «Мое місто» (2016).

Нагадаємо, що на цьому пленері побувало вже чимало сумських художників, а польські митці відвідали Суми як учасники Міжнародного мистецького пленеру «Художня карта України», який проходив під егідою УАБС. Така плідна культурна співпраця склалася між галереєю «Академічна» та Спілкою художників Польщі у Глівіцько-Забранського округу протягом останніх семи років.

Архітектурні пам'ятки та монументальне мистецтво Глі-

віце знайшли відображення та інтерпретацію у творах охтирського художника. Наприклад, для однієї з композицій автор «запозичив» дві фігури з твору іспанського художника Пікассо. Не оминув митець і скульптуру, яка прикрашає фонтан у центрі міста.

Під враженням від скульптурної композиції «Нептун», яка знаходиться у центрі польського міста митець створив композицію «На сторожі Глівіце» (2016). Тепер вона у збірній Спілки художників Польщі у Глівіце. Репліку з неї бачимо й на нашій виставці, але на цей раз Нептун – на сторожі слобожанської Охтирки.

Сергій Побожій



Академікс

«Академікс» №1-2 (141) 3.03.2017

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 5767 від 18 січня 2002 року, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України.

Засновник: Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України»

Редакційна колегія: Алла Ярова, Ірина Дьяконова, Сергій Побожій, Сергій Тихенко, Альона Тонконіг, Ірина Неващенко, Дмитро Растворцев.

Студентська редакція: Зоя Попова, Валерія Речембей, Інна Соловей, Олександр Поліщук, Анна Карась, Анжеліка Гончар, Вікторія Вовченко.

Адреса: м.Суми, вул. Першотравнева, 9.

E-mail: academix@i.ua

